

POSTI JA HÄÄLI

KEVÄDPÄIKSI

Nr. 148.

1939.

31. III

Kaubanduslikku eri-
haridust taotlevate
poiste häälekandja.
Ilmub igal reedel.
Müük ja levitamine
ainult koolis.
Hind 10 senti.

Toimetuse ja talitus: Tallinn, Saka-
la 51. T.L.P. Kommertsikool, T.P.
Kaubandus- ja Ärinduskeskkool ja
T.L.P. VII Progümn. Tel. 455-81.
Pea- ja vastutav toimetaja H. Lehe-
salu. Toimetuse: H. Pukk, O. Alaküla,
E. Kütt, M. Kesamaa, H. Arakas, A. Karp.

Nr. 148. Reedel, 31. märtsil 1939.a. VIII aastakäik.

VIISAKUSE VÖLU

Sageli leiame elus, et mõne inimese käitumine on eriti meeldiv. Kuid mispärast on see nii? Milles peitub nende käitumise võlu? See polegi suur saladus. Ja omaks üllatuseks võib igaüks selle saladuse avastada.

Kultuurmaades liikunud, olen tähele pannud, et seal p a l u t a k s e teha iga pisematki teenet ja t ä n a t a k s e iga väiksemagi ja tähtsese teene eest, sellele vaatamata, et see tihti on iseenesest mõistetavalt kohustuslik.

Meile jääb sellisest inimesest hea mulje ja meie peame teda selle v ä l l i s e käitumise joone järgi tõsiselt ja s i s e m i s e l t kasvatatud ja haritud inimeseks. Nende väikeste sõnade "palun" ja "täna" tarvitamine ei nõua ju kasvatatud inimeselt erilist vaeva.

Ja kui tahate, et teil oleks edu elus ja teie elukutses, olge alati viisakad ning kasutage nende sõnade "täna - palun" imeväärset võlu.

H.T.

Soovime kõigile
rõõmsaid pühi!

„Poiste Hääle“ toimetis

L Ö P P L Ä H E N E B

Taas saabub kevad. Kalendri järgi ta ongi juba meil käes. Ning ka looduses võib seda kõikjal märgata. Päike la-
seb meil oma laia naeratavat nägu ikka enam imetella ja sel-
lest rõõmu tunda. Kõik rõõnustuvad kevadest ja looduse är-
kamisest. Meiegi, õppurid tahame meeleldi selle rõõmustumise
ja nautimisega kaasa minna. Järgnevad kaks pühadenädalat või-
maldavad meile seda enamvähem vabalt.

Kuid ärge sellegagi liialdagem, vaid püüdke kõige-
pealt vaivatselt välja puhata, sest peale pühi peame asuma en-
dile võetud kohustuste õppimise lõplikule teostamisele. Ot-
sest õppimist on sellest küll ainult paar nädalat. Siis järg-
neb kordamine ja eksamid ning lõpuks sõjalise kasvatuses eri-
päevad. Ja kõik see kokku moodustab vaevalt 2 kuud. Siis sel-
gub, kuidas keegi on oma kooliülesandeid täitnud - hoolsalt
või lohakalt.

Tahaksin kõikidele „Poiste Hääle“ sõpradele soovida
kosutusrikkaid pühi, et peale seda suudetaks viia pooleliolev
õppetöö edukale lõpule. Lõpp hea, kõik hea!

-ah-el-

KEVAD TULI

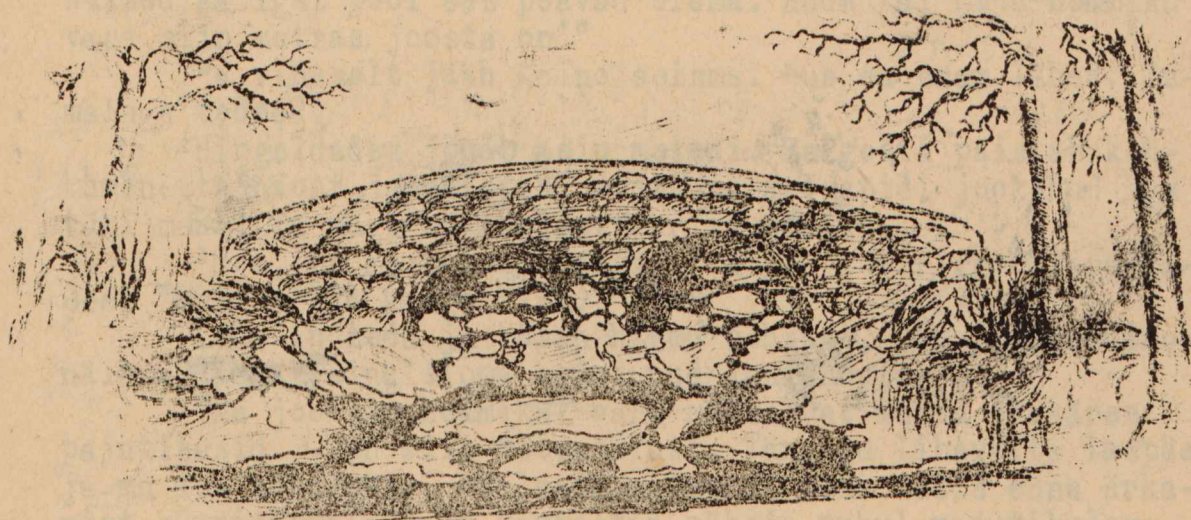
Ju sirutand päike käed soojad
lasknud valla kevadetoojad.
Üle lumise metsa ja luha,
kuulda igalpool kevade koha.

Vaadanud korraks jääde alla,
et päästa ka jõelaineid valla
äratanud vetes röömu ja iha
murda talve ja kuulda kiha.

Sulinal voolavad kevad' veed
lõhkudes julgesti vaba teed.
Saabunud on kevad, toond päivi pikki
igale näole loond päikesse helki.

Ho-Fe

-oo0oo-

Lihavõtte laupäevane saak.

Juba esimese valgega asusime sõbra Heinoga jahiteele. Tema, kui kirglik jahimees, oli nagu kõik jahimehed, ebausklik. Kõige suuremaks õnnetuseks õigele jahimehele olevat see, kui ta jahilemiskutele satub naisterahvas. Seepärast ta mind esimeste päikesekiirtega üles ajaski, öeldas ise, et hakkame õige minema, nüüd pole veel inimesi teedel liikvel ja ega meie perenainegi munapühade askeldusis rõõmusta, kui me tal juba hommikul tüliks oleme. Olime Heinoga nimelt pühadeks maale tema tädi juurde külla tulnud.

Ajasin minagi siis riided selga, teades, et Heino mind ikkagi enam magada ei lase. Võtsime oma jahimeheriistad kaasa ja asusime metsa poole minema. Seal pidavat soo ääres olema juba vanasti ehitatud jahionn. Sinna tüüriski Heino, et oodata tetrede ja teiste lindude ärkamist. "Muidu poleks" ju tarvitsenudki nii vara minna - aga Heino ebausk. Ehk tuleb päevaajal mõni naine vastu ja siis pööra kohe heaga jahiteelt koju tagasi. Jahionnest, ei maksa mistadagi! Ainult äpardusi sajab kaela!

Nii me siis läksime. Käänaku tagant hakkasid juba paistma Metsatalu katuste viilud. Varsti pidi keerama ära meie tee metsa. Vaevalt jõudsimetsavahelisele teele, kui eemalt metsast jooksis välja tütarlaps lähenedes meile piki metsasihiti.

"Sa kurat," kostub Heinolt, "nüüd on mokas. Et need naised ka igal pool ees peavad olema. Häda tal nüüd hommiku vara siin metsas joosta on!"

Ja vihaselt jääb Heino seisma. "Aus sa enam lähed! Jumalaga tedred!"

Hingeldades jõuab neiu meieni. Selgesti paistab kohkumine ta näost ja paistab, et ta on metsapidi jooksnud hea tüki maad! Ta nägu on tublisti kriimustatud.

"Hea, et ma inimesi nägin!" algab tütarlaps kiirustades, "Mul on nii kange hirm!"

Lohutan teda ja küsin hirmu põhjust, kuna morn Heino näib mõtlevat ainult oma haihtunud janiõnnele.

"Ma jooksin hommikul vara metsa, et murda jõeäärest pajutibusid. Olen siit Metsatalust. Täna ju lihavõtte laupäev ja mu isa sünnipäev, mõtlesin siis, et teen talle enne ärkamist sünnipäevalaua ja kaunistan pühade puhul pajutibudega. Jõudsin metsaservast läbi jõeäärde ja hakkasin just oksimurda, kui korraga pöössa taga miski end liigutas. Kohkudsin hirmsasti ja panin jooksu kuidas jaksasin. Nägin veel, et mingi

mehekogu end ülesupitas. Kange hirmuga jooksin siiani. Nüüd on natuke rumal küll, et nii arg olin?" lõpeteb tütarlaps rahunenult naeratahes.

Otsustame lõpuks minna vaatama ja lahendama seda saladust. Oieti otsustasime mina ja tütarlaps, kuna Heino pole lausunud sõnagi. Ta neab kuidugi ikka veel kogu õrnemat sugu?

Astume tütarlapse juhtimisel metsa. Osutub, et Leida, nii olevat tütarlapse nimi, on päris lõbusaloomuline. Üle saanud hirmust lobiseb ta agaralt, naerdes ennastki. Vahetevahel vaatab nuriva kõrvalpilguga vaikivat Heinot ja püüab tulutult alustada juttu ka temaga.

Jõudes jõekäärse pöösa juurde laheneb asi õige lihtsalt. Leida tunneb saladuslikus ikka veel lamavas mehes Ülejõel peremehe Augusti, kes on kogu ümbruskonnas kuulus oma suure napsu-armastuse tõttu. Nähtavasti on ta tulnud otse läbi metsa ja tahtnud paadiga üle jõe koju sõita. Napsutajale jäi aga paat vististi leidmata ja nii ta pidi öö veetma jõekaldal.

Asume Heinoga vanaperemehe äratamiseks. Tulemegi sellega viimaks toime, seletades Augustile, et on juba aeg koju purjetada. Kuigi ta ei taha sellest kuuldagi, talutame teda paadi juurede. Heino läheb paati, et tuikujat sisse aidata.

"Oot, oot..., kük-küll ma juba saan isegi!" pahandab August ja astub energiliselt üle paadiserva. ja õnnetuseks just Heino püssi, mille ta oli nõjatanud vastu istepinki. Püss teeb ilusa kaare ja sulpsatab vette!

"Oh sa pagan!" pääseb viimaks Heino suust, "aga noh seda võis ju arvata, et kõik mokka läheb!"

Vihased pilgud Leida suunas, reedavad, keda peetakse süüdlaseks.

Vesi on madal, pöss õngitsetakse jälle välja - aga mis sa kütid märja, mudease ja kõntsase püssiga. Kindel - naised ei too jahiretkel õnne!

Ülejõe Augusti sõuame üle jõe ja talutame koju.

Veidi aja pärast oleme jälle Metsatalu käänakul. Kuigi Heino on kogutee torisenud, paistab siiski, et ta on oma rikitud jahielamused suutnud alla neelata. Tean juba, et kui ta torisema hakkab on kõige hullem möödaks ja miski või keegi on talle mõjunud meeltülendavalt:

"Ma jooksen siis nüüd koju", lausub Leida, "võib-olla pole isa veel ärganud, ja saan ehk sünnipäevalaua enne

horda!" lisab ta pajutibude sületait kohendades. "Ja hetke-
lise kõhkluse järele jätkab:

"Meile tulevad täna õhtuks mõned külanõored, et mune
koksida ja lobiseda. Tohin teid vast ka paluda, kui tulla viit-
site! "Akkisite küll, et kaugel ei ela!"

Minu üllatuseks vastab Heino kärmesti: "Võib-olla, et
tuleme jah!"

Ja õhtu eel hakkaski Heino riietuma Metsatalu minekuks.
Tädi käest nurume koksimiseks mune ja tädi sokutab targa ka
kummalegi kõva muna pihku.

Enne meid on juba hulk noori koos. Peagi koduneme. Pais-
tab ikka nagu hoiduks Heino millegipärast Leida ligidale! Või
näib see ainult mulle nii? Ei tahaks uskuda! Küllap on põhjust
- Metsatalu Leida veetlevus on kuulus kaugel ümberingi; nagu
üks noormehi mulle seletab.

Jõutakse munade koksimiseni. Ka puumunad on lubatud.
Ainult, kes tabatakse peab partnerile suudluse andma.

Ja natukese aja pärast, tabanud Leida "pettuselt" ning
saanud teiste naerulagina saatel, tasuks suudluse, sõnab Heino
mulle: "Tänahommikune jahileminek on ikka tagajärgedega küll!"
toredate

Ho-Pe

--oXo--

Kirjandusvõistluse üle.

Kahjuks võime käesolevas teatada kirjandusvõistluse ta-
gajärjed ainult osaliselt. Otsustatud on vaid esimese
auhanna määramine. Selle vääriliseks tunnistati töö
"Ainult töö viib sihile", milline esita-
tud märgusõna all "Lootus". Ümbriku avamisel osutus autoriks
M. Kesamaa IV Kaub.-k. kl.

Telate auhindade määramises lähevad praegu ürii liik-
mete arvamisid lahku. Loodame teatada tagajärjed järgmises
numbris ühes mõningate arvustavate märkustega tööde kohta üld-
se. Auhinnatud tööd ise ilmuvad "Poiste Hääl" nr. 150.

--oIo--

Järgmine "Poiste Hääl" ilmub pühade tõttu reedel 28.
aprillil s.a.

--oIo--

TÕMBELUKK

(V. O j a s u u)

Riietusesemete sulgemiseks on meil praegusel ajal olemas terve rida abinõusid. On vaja vaid natuke kätt liigutada ja riided püsivad meil paugupealt seljas. Vanal ajal ei olnud see asi aga sugugi nii lihtne. Põhjuseks oli asjaolu, et siis ei tuntud veel niisuguseid seadeldisi, nagu neid tarvitatakse praegusel ajal. Riie- ja juures tarvitati riideosade sulgemiseks ainult mitmesuguseid naharibasid, puuorke, taimeköisi, nõelu, preese, sõlgi jne. Kõik need abinõud olid omal ajal suures lugupidamises. Kuid riietuse arenemisega on ka sulgemisseadeldised riietuses tähtsale seisukohale tõusnud.

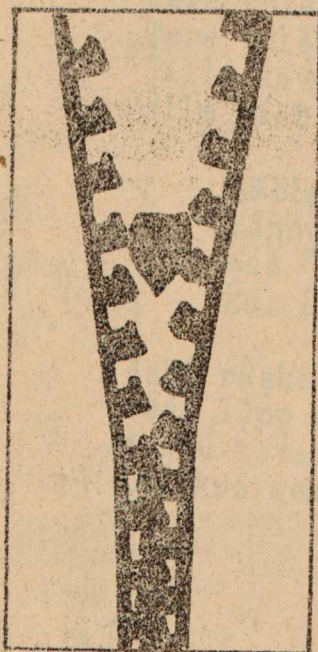
Kõrgemasse arenemisastmesse kuuluvad juba lühikesed mõlematel riideäärtel asuvad siledapaelad või rihmad, mis sõlmiti n,n, jooksusõlmega kokku ja riided püsisidki inimesel seljas.

Tehniliselt tähtsal kohal seisavad aga nõöbid, milliseid väga mitmesugusel kujul valmistatakse. Nööplukutised esinevad juba õige arenenud tehnikas, niibäs valmistamises kui ka õmbluses.

Kuid võimas tehnika arenemine, eriti metallitehnika oma on suure arvu ka mitmesuguseid lukutisi ja abinõusid riiete sulgemiseks esile toonud. Alates nõöpidest, haakidest, n.n. drukkõöpidest jne. on jõutud välja puhta mehaaniliselt töötava kiirlukutiseni s.o. t õ m b e l u k k u n i .

Tõmbelukke on olemas väga palju, mis valmistatud mitmesuguseiks eriotstarbeiks. Ka suuruselt jagunevad nad mitmesse liiki. On olemas pisikesi ja lühikesi, kui ka suuri ja pikki, vastavalt vajadusele.

Kõige rohkem on tõmbelukude leiutamise kallal vaeva näinud sakslased, sest Saksamaal on tõmbelukude ja nende osade peale üle 40 patendi välja antud. Vanimad patendid ulatavad kuni esimesse aastasse käesolevas sajandis.

Tõmbeluku ehitamise ja töötamisviisi põhimõte on iseenesest väga lihtne. On võetud kaks tugevat riideriba, mille äärtele on sissepressitud haagikesed (vaata juuresoleval joonisel), mille otsadel pealmised pooled on kumerad, alumised aga lõhkus. Nii et luku sulgemise puhul nad täpselt üksteise vahele surutakse.

Nende kahe haagirea vahel jookseb n.n. südametükike, mis on siibritaolisele plaadile kinnitatud. Kui nüüd südametükki ülevalt alla tõmmata, siis surub see haagid üksteisest välja ja lukk avaneb. Sulgemise puhul aga siibritaolise plaadi välimised ääred tõmbavad haagid jälle teineteise sisse tagasi. Reguleerijaks on siin südametükk, mis hoiab haagid teatud

kauguses, kus nad kergelt üksteise vahele sobivad.

Tõmbelukkude valmistamine peab väga täpselt toimuma ja ka materjal peab kõva olema, et nad tarvitamisel kaua vastu peaksid.

Tõmbelukkude tarvitamisvõimalused on peaaegu lõpmatud, sest nad on palju mugavamad käsitada kui nõõbid ja nende eest pole vaja ka hoolitseda, kuna neil on peaaegu lõpmatu eluiga.

Nii tõrjuvad tõmbelukud nõõbid varsti kõrvale. Tänapäeval on juba olemas tõmbelukkudega varustatud botikud, kampsonid, särgid, pluusid, tööülikonnad, rahakotid jne. Nagu nende tarvitamine on näidanud, on nad ka täiesti otsustabekohased ja jääb vaid loota, et nad veel enam levinevad.

Tere tulemast, kevad!

Tere tulemast, kevad, me kodumaa maal!
Tere tulemast, päike, sa elu!
Jälle kevad täis noorust me kaunimal maal,
silm näeb jälle isamaa ilu!

Jälle kohisevad veed, algab eluke uus!
Männus sõda taob tugevaid lõkke.
Kas "tuupida" suudaks veel kevade kuus,
kui Enk täis valguse leske!

Jah, raske on küll, aga ainuke tee,
sest lõpp on ligi, on ligi!
Anõku kevad meil jõudu, et edeneks töö!
Laiskus eemale! Asemel' higi!

MAKE

L. P. e d a

OSTU - MÜÜGI KÕNELUS

(Võistlusele hinnatud III auhinnaga.)

- Tervist!
- Tervist! Millega võiksin Teid teenida? Palun istuge!
- Ma sooviksin sellele poisile üht ülikonda osta. Kas leiaksite talle ehk paraja!
- Palun, miks mitte. Meil on igasuguseid ja igas suuruses. Kas praeguse lõike järel võib olla? Samuti, missugusust riidest ja värvis see võiks olla?
- Võtke üks lihtsamaist lõigetest, hele ülikond, mis oleks välismaa villasest riidest.
- Siin, palun, on üks hele ülikond, siin teine tumedam. Riie on eht inglise riie, selle juures kahtlust ei ole. Ehk prooviksime selga?
- Ei, mulle see ei meeldi, palun näidata midagi muud!
- Ja, miks mitte, palun! Siin on teistsuguses lõikes, kuid kodumaa riidest.
- Ei, ei, kodumaa riidest ma üldse ei taha, see ei tasu mitte raha maha viskamistki. Kas te ehk näitaksite mul-

le oma välismaa valmisriiete tagavara, ehk ma võiksin säält ise valida?

- Palun väga! Kuid austatud härra, miks Teile ei meeldi kodumaa riidest valmistatud ülikond?

- Ei, ma ei taha kodumaa riidest!

- Aga miks, kui tohin küsida? Vaatamata sellele, et meie kodumaa on väike, on paljud meie omatööstussaadused võimalised võistleva välismaa omadega. Ja meie riidesaadused on ühed neist. Ka veetakse meile sisse välismaa pikakiulist villi, mis meie kudumistööstustes segatakse kodumaa villaga. Võrreldes välismaa riidega on aga meie riie tunduvalt odavam ja isegi tugevam.

- Jah, sedasid küll, aga vaadake, ma ise küll ei ole proovinud, aga räägitakse, et meie riided, mis siin valmistatud, ei kõlbavat kuhugi ja seepärast ei taha ma ka neid proovida.

- Austatud härra, see ülikond, mida mu seljas näete, on juba kaks aastat kantud, ja ta on sama hea kui välismaa omagi. Päälegi on ta välismaa omast palju odavam.

- Kas ehk prooviksime seda ülikonda?

- Jah, palun!

- Ei, vaadake, see ülikond küll ei istu, ta on nii naljakas. Kuidas sa ka ise tunned, poiss?

- Käised on kitsad ja seljatagant on lai!

- Kuid ehk prooviksime siin seda?

- No, see tõuseb ju puha turjale, üldse ta ei istu hästi!

- Aga see?

- Ei, mu härra, see ka ei istu! Nad üldse ei meeldi mulle!

- Miks siis mitte? See on üks kõige paremini mõney ülikond!

- Ei, mulle nad ikkagi ei meeldi, päälegi on nad niisugused... niisugused imelikud ja kisuivad siit-sealt. Ma lähen ja vaatan ehk saan teisalt.

- Aga austatud härra, ma võime ju neid pisikesi vigu paari minutiga parandada! Palun tulge veel siia tagasi! Proovige seda kodumaa ülikonda! Tulge, tulge, palun!

- Oh, ei ole vaja!

- Palun tulge! Ega proovimise eest tasu ei võeta! No see ülikond läheb haruldaselt hästi!

- Mis, see oli nüüd kodumaa riidest?

- Jah, härra!
 - Ei, siis ma teda ei taha!
 - Palun vaadake, kas Teie saaksite veel paremini minevat ülikonda, see on nagu noormehega koos kasvanud! Palun liigutage ja proovige järele, kas ehk kuskilt takistab või leidub mõni muu viga!
 - Aga palju ta maksab?
 - Ei ole kallis, ainult 35 krooni. Välismaa ülikond, sama number, aga 45 kr.
 - Ei noh, nii kallist ma küll ei osta.
 - Ei härra, odavamini ei saa Teie enam kuskilt. Päälegi on kõigil kauplustel nüüd normaalsed hinnad. Riie on kõige parem, läige häa ja mis siis muud veel peab olema?
 - 32 krooni, rohkem ma ta eest ei maksa.
 - Ei selle hinnaga nüüd küll ei saa!
 - No 33 krooni, tahate ehk ma otsin mujalt!
 - Kuidagi moodi kohe ei saa, päälegi on see kõige parem riie. Noh 1 kr. ehk ma võin veel alla jätta, aga enam mitte üks sent!
 - Noh, mis me siis teeme, poisile on vaja, noh, las ta siis olla!
 - (Alustatakse pakkimist, vanahärra läheb kassa juurde.)
 - Ah siis 33 krooni?
 - Ei ikka olnud!
 - Oli küll!
 - Aga kuidas, kaup oli 34 krooniga?
 - Kui oli siis oli!
 - Tänan!
 - Palun! Kus võiksin ma kätte saada? Ah siin samas!
- Tänan!
- Palun väga! Palun, astuge teinegi kord siia sisse!
 - Noh, eks me vaatame! Head tervist!
 - Tänan! Head tervist!!

-ooOIOoo-

N - A - L - J - A - K - S

Kaks hullumeelset värvivad hullumaja lage.

Üks on redelil ja teine hoiab redelit alt kinni.
Järsku hüüab see hull, kes hoiab redelit: "

"Kuule Juss, sa hoiad niikaua pintslit varrest kinni, kui ma redeli ära võtan!"

-ooOIOoo-

JUUKSURI JUURES

Pidime minema tütarlapsena kehekesi peole.

Pidime kohtama täpselt kell 8 "Raatuse" ees.

Juba hommikul tundsin erilist ärevust. Meil oli niisugune tunne, et täna ikka midagi tulemas on. Miida? - Seda just ei teadnud. Eriti kohutas mind see mõte, et jään hiljaks, et ei jõua täpselt kohale, sest siis on kõik mokas. Tüdruk üle viie minuti oodata ei lubanud.

Kella nelja ajal hakkasin tegema ettevalmistusi. Nühkisin noaga natuke nägu, tähendab ajasin habet ja panin ette toreda "kaltstüki". Tahtsin hakata juba minekut tegema, kui kogemata heitsin pilgu peeglisse. Jumaluke, mu juuksed! Need olin ja päris unustand! Kuidas ma lähen peole, kui mul on nii pikad juuksed! Tegin ruttu minekut ja pöörasin sammud lähema juuksuri poole.

Kinni! Järgmisega sama lugu!

"Mis ma nüüd teen?" mõtlesin hirmuga. "Kuhu ma lähen kui juuksed nagu vene papil. Alles eile oli õpetaja ütelnud koolis, et kuulge ajage oma juuksed ära. Ja eriti veel siis, kui juhtute tütarlapsena kuhugi kohta minema. Pange tähele, et tüdrukud niisuguseid lõhakaide ei salli.

Siiski lõpuks juhtusin juukselõikaja äri juurde, kus tabeti parajasti uksi sulgeda. Litsusin osavalt ukse vahelt sisse. Juuksuriks oli paks eit, kes raseeris parajasti üht meest. Vist kedagi sugulast, tuttavat või ka kallimat. Viskasin kaabu varna, palitu seljast ja võtsin istet. Lehitsesin mitmesuguseid žurnaale ja lootsin et juuksur oma tööga varsti valmis saab. Aga ma eksisin rängasti.

Juuskur ja raseeritav ei näinudki nagu mind.

Vaatan kell juba pool seitse.

Ikka nühib juuskur küll vanamehe nägu, küll teritab nuga, küll silitab lõuga, aga ikka on habe veel kare. Kolmandat korda paneb näole vahtu, kraabib ja kraabib.

Kell kolmveerand seitse on habe aetud. Aga ei! Juuskur leiab vanamehe lõualt üksiku karvakese. Ja uuesti teritab noa ja hakkab ajama seda üksikut karvakest. Aga nüüd on kadunud see karv. Küll otsis juuskur, seda karva, aga ei leia. Nagu maaalla kadunud. Tõusen püsti ja kõnnin pika sammudega üle põranda, lootes, et aratan seega juuksuri tähelepanu. Aga kus see! Ajab aga vanamehega muhedat juttu ja otsib seda üksikut karva.

Kella seitsmeks on siiski leitud karvake üles ja eetatud ta maha. Mõtlen, et saan nüüd ka mina järjekorda. Mul ju niisugune kohutav kiire. Kohtamine oma kallimaga.

Aga siis uriseb korraga vanamees: "Juuksed!"

Mul käb külmavärin üle keha. Mõtlen, et võtan kaabu, palitu ja lähen minema. Lähen poole papi juuksestega. Siis pöörab aga juuksru minu poole mesimagusa häälega ja ütleb: "Palun, kas te võtaksite veel natuke istet, siin läheb veel aega ainult veerand tundi!"

"Olgu!" mõtlesin. "Veerand tundi veel ootan, aga mitte üle selle."

Kell veerand kaheksa ei ole aga sugugi veel vanamehe juuksed lõigatud. Pavana aeglaselt liigutas juuksur oma käere.

Enam ei kannata. Pean hakkama minema. Aga siis pöörab juuksur näo minu poole ja ütleb: "Ah, vabandust. Kohe saab. Palun istuge veel viis minutit!"

Võtan uuesti istet, pigistan rusikaid ja vaatan hirmuga kuidas kella suur seier ligineb poole kaheksale.

"Mis teil oleks?" küsib ta mul "kas habe?"

"Juuksed!" ütlen ma vihaselt ja istun. "Mul on kohutav kiire, kas ei saaks nii kiirelt kui võimalik."

"Katsume!" ütleb tema ja seab mulle rätiku kaela.

Siis asub ta tööle.

Kell kaheksa näen, et asi on hirmus. Juuksuriks on nähtavasti algaja õpilane, kes tahab teha korralikku tööd ja lõikab juukseid karv-karva haaval.

"Mis teeb mu "kallike" "Raatus" ees," mõtlen hirmuga ja higistan.

"Kas saaks palun kiiremini!" pigistan läbi hammaste.

Ma näen et ta töötab, aga asi ei edene.

Kell üheksa on siiski juuksed lõigatud, aga pilku peeglisse heites näen, et pea on olnud nagu kitse käes. Heldeke! Pea täiesti ära näritud. Vihaga ei saa midagi ütelda.

Haaran kaabu, viskan palitu selga jaust mürtsutades torman tänavale. Tänaval loen ukselt silti:

"Siin lõigatakse juukseid tasuta."

MAKE

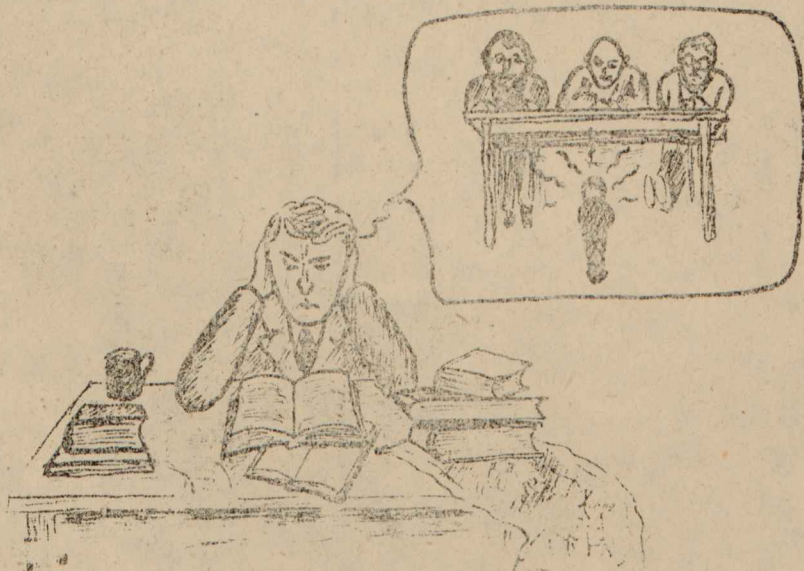
MUNADEPÜHIKS

Need pühad suks on munadel!
Nüüd rohkem tööd on kanadel,
sest nende kanda on see mure,
et keegi muna nälga ei sure.

"Kevadepühiks" neid veel nimetatakse
hääl lapsel palju nimesid ju omistatakse
Kuid kevadest ei ole mingit lõhna,
sest tänavad täis pori ja pahna.

Kuid et kevad on juba tulemas
ja olematu lumi ammu sulamas
seda vist kõik on näinud.
Kui nad linnast välja käinud.

Koolirahvas ootab pühi rõõmuga,
et neid võiks nauti täie sõõmuga,
seks antaks tööle, täit hoogu
ja "häid" siis langeb nagu loogu.
Ilkõ.

Kui iga õpetaja mõtleb, et pühade ajal on õpilasel aega küll,
siis ta võib valmis teha selle ja selle referaadi, kiritöö,
lugeda seda ja seda artiklit ja mõtelda saabuvaile eksameile.

M - A - L - E - N - U - R - K

R e t i a v a n g .

1. Rg1 - f3; d7 - d5
2. c2 - c4; e7 - e6

Siin omab must veel järgmised võimalused:

- 1) 2...; d5 - d4 3. e2 - e3!; c7 - c5 (ka Rb8 - c6
4. b2 - b4; d4:e3 5. f2 : e3; Rcb: b4 6. d2 - d4; e7 - e5!
7. a2 - a3; Rb4 - c6 8. d4 - d5; e5 - e4 9. Rf3 - d2; Rc6
- e5 10. Rd2:e4; Ld8 - h4+) 4. b2 - b4; f7 - f6; 5. b4:c5;
- Rb8 - c6 6. e3:d4; Rc6 : d4 7. Ocl - b2; Rd4:f3+ 8. Ld1:f3;
- e7 - e5.

- 2) 2...; d5:c4. 3. Rbl-a3; c7 - c5 4. Ra3:c4; Rb8-c6

jne.

- 3) 2...; c7 - c6 3. b2 - b3; Oc8 - f5 4. g2 - g3; Rg8
- f6 5. Of1 - g2; Rb8 - d7 6. Ocl - b2; e7 - e6 7. O-O; Of8
- d6 8. d2 - d3; O - O 9. Rbl - d2; e6 - e5 10. c4:d5; c6:
- d5 11. Val - cl; Ld8 - e7 12. Vel - c2. a7 - a5!

3. g2 - g3; Rg8 - f6.

4. Of1 - g2; c7 - c5 (Of8 - e7 5. O - O; O - O
5. d2 - d4; c7 - c5!)

F a l k b e e r i g a m b i t .

1. e2 - e4; e7 - e5
2. f2 - d4; d7 - d5

3. d4 : d5; e5 - e4

4. d2 - d3 Rg8 - f6

5. Rbl - d2! Oc8 - f5

- (Võib ka 5... e4:d3 6. Of1:d3; Rf6:d5 Rd2-d4)

6. d3:e4 Rf6 : e4

- Peale Of5 : e4 tuleb 7. Rd2 : e4; P#6:e4 8. Ocl - e3!

- Ld8 - h4+ 9. g2 - g3; Re4:g3 10. Rg1 - f3; Lh4 - h5; h2:g3
- Lh5:h1 11. Ld1 - e2 ja valge ataak on väärt 4. kvali-

teedi.

7. Rg1 - f3 Of8 - c5

8. Of1 - d3.

Väljaandja OÜ "Poiste Hääl"
Trükitud 145 eksemplari.

Trükkitud: V. Ojasuu, H. Arakas,
J. Päärson, A. Järve.

